

Elements d'anàlisi de la prosa narrativa (conte/novel·la)

- Història (què s'hi diu?) i discurs (com ho fa per dir-ho?)
 - Història o processos (accions, evolucions, transformacions, esdeveniments...) entre elements existents o actants (personatges, escenaris, localitzacions...)
 - Discurs o material lingüístic que ens arriba: trama, veus narratives, focalització, modos narratius, representació de la consciència, temps, estil.
[Foster] *Història* (abast cronològic) i *argument* (ordre causal i lògic): “El rei va morir-se i després va morir-se la reina” (història); “el rei va morir-se i més tard la reina va morir-se de pena” (argument).
- Trama (o argument narratiu): una sola línia argumental, diverses línies. Arguments densos i suspens. Arguments deslligats o episòdics. Arguments convergents. Final obert. Final tancat.
- Espais. Espais del discurs (material: extensió, presentació de la pàgina...) i de la història: espai de ficció o realista; espais significatius (atmosfera-entorn, fal·làcia patètica, espais i trama, espais simbòlics).
- Personatges: caracterització (tècniques de descripció física, ètica, psicològica...: explícita i implícita; descripció feta pel narrador o pels personatges, autodescripció; fiabilitat; vida interna del personatge; contrast o correspondència amb altres personatges) i funció (principal, protagonista, secundari, antagonista, testimoni, confident...; unidimensional, tipus, al·legòric, pla, multidimensional, dinàmic, rodó)
- Narradors i situació narrativa: Veus narratives (qui explica/parla?): heterodiegètic, homodiegètic, autodiegètic... Genette (1980-1993)
- Focus (des d'on es percep allò que s'explica?): Extern, narrador omniscient (neutral, editorial), JO com a protagonista, JO com a testimoni, 3a persona... Subjectivitat i narradors “tramposos”.
- Modes narratius. Mimesi i diegesi. Graus de mimesi a diegesi: parla (*speech*, *direct speech*), estil indirecte (*reported speech*), report o resum, descripció, comentari, valoració. Modes narratius mixtos i combinats. Història dels modes narratius.
- Representació de la consciència: monòleg interior (flux de consciència), psicorelat o psiconarració, monòleg narrat (discurs indirecte lliure).
- Temps narratiu: passat, present històric, present, present gnòmic (intemporal), futur. 3 tipus de relacions entre temps narratiu (discurs) i temps històric (real): durada, ordre i freqüència.
 - Durada: escena (TH=TN), resum o síntesi (TH>TN), amplificació (TH<TN), el·lipsi (TN=0), pausa / descripció / comentari (TH=0).
 - Ordre: cronològic, prolepsi (anticipació, flashforward), analepsi (retorn, flashback); començament *ab ovo*, *in medias res*, *in ultimas res*; final obert, final tancat.
 - Freqüència: singular, repetitiva, iterativa.
- Significats que no formen part del discurs: inferències (implicació, pressuposició) i implicatures. Experiència del món i hipòtesis de lectura.
- Text, subtext i context.